

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a. època núm. 327, gener del 2015

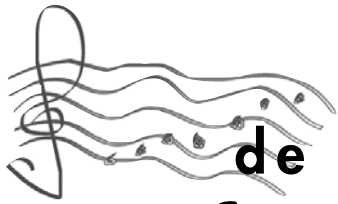
2

0

1

5

escola
de música
Emma Calvo

**T'agrada cantar?
T'agrada el gospel?**

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou 93 540 86 96 · 630 16 33 26

TALLERS MASNOU
Genís Oliveras **MULTIMARCA**

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

AUDI

NISSAN

Recollida a domicili i substitució de cotxe gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. ITV 100%

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

Frankfurt Parera

93 555 78 94

Als vespres fem comandes a domicili.

Afella, el Masnou, Teià i Premià de Mar.

De dimarts a diumenge de 20 a 22:30/23h.

Comanda mínima 15€

Prat de la Riba 98 (Camí Ral Ocata) el Masnou
www.frankfurtparera.com · frankfurtparera@hotmail.com

Mobles Vilalta
Des de 1956

**REBAIXES D'HIVERN FINS AL 14
DE FEBRER DEL 2015**

**DEL 5 AL 20% DE DESCOMPTE SEGONS ARTICLES
(Excepte promocions i ofertes)**

Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

Atenció nadons nascuts l'any 1993 us
convoquem el proper diumenge 18 de gener
a les 12 del migdia a la plaça d'Ocata.

Farem la foto commemorativa de la

20a trobada de nadons

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: incertesa**Correcció:** Esteve Pujol**Disseny i muntatge:** Taller de publicitat.**Publicitat:** 93 555 80 06**Imprimeix:** Jobagraf.**Tiratge:** 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87**GENT DEL MASNOU**

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com**www.gentdelmasnou.cat**

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.
El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

**Gent del Masnou
desitja a tots els
seus associats,
col·laboradors i
amics un molt
Bon Any
2015**

**NOVA ADREÇA DE
CORREU ELECTRÒNIC
DE GENT DEL
MASNOU**
gentdelmasnou@gmail.com

Editorial

TENIU PRESSA... ÉS CLAR QUE SÍ

Els nostres cicles vitals es van succeint, any rere any, seguint la cadència intertemporal del temps que ens acompanya. En tornar un nou any, de fet no passa res d'especial ni es cappinga res, només és una apreciació de la nostra mesura humana que ens serveix per anar comptant el temps que ha transcorregut d'ençà del nostre primer plor i el temps que ens resta per aclucar els ulls si les estadístiques i els càlculs de probabilitats no fallen.

El fet d'encetar un calendari acostuma a ser el moment idoni per fer nous propòsits i per anotar a l'agenda els objectius que voldríem assolir durant el nou període de temps que se'ns ofereix, nou de trinca, i també per fer bugada de totes les noses que ens destorben i que ens impedeixen de ser allò que voldríem ser, tot i que, malauradament, sovint es quedin en projectes inabastables o assolits a mitges, que, ben mirat, Déu n'hi do si ens permeten avançar.

Doncs bé, així mateix, el temps i el caminar dels països, grans o petits, segueix un ritme semblant al nostre i, arribat el tombant de l'any, els mitjans de comunicació ens recorden a bastament, cadascun des del seu punt de vista, quins han estat els fets més notables de l'any que finex i quines són les fites que s'entrelluquen en el nou any acabat d'estrenar.

Fent referència obligada al nostre petit país, els esdeveniments més notables del 2014 van girar a l'entorn del procés cap a l'autodeterminació, amb dos moments estel·lars que van transcendir més enllà de les nostres fronteres: la macroconcentració de l'11 de Setembre, amb la multitudinària V baixa de Barcelona, i la memorable jornada del 9N, amb l'expressió clara de la veu de la ciutadania a les urnes, malgrat les obstruccions i impediments de tota mena d'un govern central afectat per la miopia i la sordesa cròniques pel que fa als afers catalans.

Aquest 2015, que afrontem amb esperança, és l'hora de la veritat dels nostres representants polítics; és l'hora de saber aglutinar totes les energies que emanen de la societat civil que, de forma contundent i inequívoca es van manifestar en els més de dos milions de paperetes del 9N; és l'hora de saber arraconar els partidismes per prioritzar el gran projecte de país; és l'hora de sortir de dubtes i de saber on som i cap on anem definitivament. Està assumit que l'única manera de plantejar-ho és en forma d'eleccions plebiscitàries, sigui amb llista única transversal amb inclusió de representants de la societat civil o sigui amb llistes separades però amb objectius compartits. Sigui com sigui, però que sigui aviat, perquè les dilacions i dubtes només ens portaran al refredament i a la desconfiança en el procés i perquè, com diu Lluís Llach a la cançó *Somnis...*, *teniu pressa... és clar que sí...*

Que en aquest 2015 acabat d'estrenar fem possibles els nostres somnis personals i col·lectius.

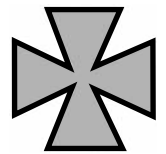
BON ANY!*El President*

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
VOLEM NO ÉS PODEM Joan Camps	6
EFEMERIDES DE L'ANY 2015 Joan Muray.....	7
FESTES DE NADAL.....	8
SEQUERA AL BRASIL Joan Maresma	10
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray.....	12
ELOGI AL MILLOR AMIC Josep Condeminas	15
LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI Aleix Ripol Millet	16
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	17
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany.....	18
DITES I PERSONATGES POPULARS Albert Vidal.....	18
LA PUNTA DE LA LENGUA (61) Esteve Pujol	18
CORAL XABEC NADAL Esteve Pujol	20
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	21
ARRAN DE SÒL Pledebut.....	22
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	22

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Gener 2015 --

1	dijous	Aymar	Cap d'Any
2	divendres	Dominguez	
3	dissabte	Viayna	
4	diumenge	Viayna	
5	dilluns	Fàbregas	
6	dimarts	Fàbregas	Reis
7	dimecres	Aymar	
8	dijous	Dominguez	
9	divendres	Viayna	
10	dissabte	Ocata	
11	diumenge	Ocata	Trobada de Nadons
12	dilluns	Fàbregas	
13	dimarts	Ocata	
14	dimecres	Riera	
15	dijous	Aymar	
16	divendres	Viayna	
17	dissabte	Dominguez	
18	diumenge	Dominguez	
19	dilluns	Ocata	
20	dimarts	Riera	
21	dimecres	Fàbregas	
22	dijous	Viayna	
23	divendres	Dominguez	
24	dissabte	Riera	
25	diumenge	Riera	
26	dilluns	Aymar	
27	dimarts	Fàbregas	
28	dimecres	Viayna	

29	dijous	Riera
30	divendres	Ocata
31	dissabte	Aymar

★
Bon Any
 ☆ -- febrer 2015 -- ☆

1	diumenge	Aymar
2	dilluns	Viayna
3	dimarts	Dominguez
4	dimecres	Aymar
5	dijous	Ocata
6	divendres	Riera
7	dissabte	Fàbregas
8	diumenge	Fàbregas
9	dilluns	Dominguez
10	dimarts	Aymar
11	dimecres	Ocata
12	dijous	Riera
13	divendres	Fàbregas
14	dissabte	Viayna
15	diumenge	Viayna
16	dilluns	Aymar
17	dimarts	Ocata
18	dimecres	Riera

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Dominguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

h o c r o c r a f a n à s t i c a n o b e r s t a c o l a n o e s t i c d a

Les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran amb el nom i cognoms** de l'autor o inicials. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

RESPOSTA DE L'AJUNTAMENT

En resposta a la carta de la Sra. Rosa M. Gispert publicada al núm. 325 d'aquest butlletí, cal informar l'opinió pública que, quant a la concessió de les reserves per a persones amb mobilitat reduïda (PMR), el criteri que segueix aquesta Administració per a l'autorització, seguint el Decret 97/2002, és la comprovació de la necessitat del sol·licitant, entenent-se com a tal no tenir pàrquing a l'habitatge, on es viu o es treballa, que pugui ser utilitzat per encotxar i desencotxar del vehicle la persona amb mobilitat reduïda al seu interior.

La Sra. Gispert tenia pàrquing privat al seu habitatge, el qual podia ser utilitzat per encotxar i desencotxar del vehicle la persona amb mobilitat reduïda i, per tant, li va ser denegada la sol·licitud per gaudir d'una reserva d'estacionament a la via pública. Davant aquesta negativa, Gispert va sol·licitar a l'Ajuntament l'anul·lació de pàrquing privat com a gual permanent i, un cop anul·lat, va demanar de nou la reserva de PMR, que aquesta vegada va ser autoritzada.

Una vegada autoritzada, va voler recuperar el pàrquing privat, com a gual permanent, per poder compatibilitzar-lo amb la reserva de PMR autoritzada, al·legant

que altres persones amb la mobilitat reduïda gaudien d'ambdues coses. En una reunió celebrada el 10 d'octubre de 2013 amb l'Alcalde i l'Inspector de la Policia Local li vam explicar, a la Sra. Gispert, els motius d'aquests casos que s'estableixen com a excepcions al Decret 97/2002.

En data 8 d'octubre de 2014 el Síndic de Greuges de Catalunya va comunicar a l'Ajuntament que, un cop vistos l'informe i la documentació facilitats per aquesta administració sobre la reclamació feta per la senyora Gispert, donava per tancades les actuacions sobre aquest expedient. Tant en aquest cas com a la resta, s'ha tingut cura de donar solucions per a un col·lectiu que es mereix tot el nostre respecte.

L'Alcalde del Masnou

DE PORC I DE SENYOR SE N'HA DE VENIR DE MENA

Això és el que diu la dita, però que, com la majoria, diu la veritat. En posaré uns exemples que he vist aquestes passades festes.

- Rere casa, uns veïns es passaren els dies festius fent sorolls amb aparells elèctrics fins ben tard, tant que a l'hora de sopar, des de dins el menjador i amb la tele posada encara se sentien. L'endemà, dissabte,

en trobo la mostra, un munt de mobles desfets, recolzats a la meua paret. Vés a saber quants dies hi estaran i si deuen haver avisat manteniment. Ells, segurament que molt nets, ja han penjat la llufa al veí.

-Un tros de torrent Humbert, on hi havia hagut la casa de l'encarregat de la companyia elèctrica i que aquesta té des d'un munt d'anys sense condicionar, serveix d'abocador. Hi ha de tot: mobles, aparells elèctrics, etc. Així no cal ni que truquin a manteniment. Ells ja s'han tret la merda de sobre. L'espectacle és tercermundista.

- A l'altre costat d'aquest "abocador", un tros de terreny que la companyia elèctrica també va deixar abandonat, doncs serveix per a "runa vegetal". Uns altres que ja s'han desempallegat del que han tret del jardí.

- Un xic més lluny, a la riera d'Allella. La seva llera plena de canyissars. Es veu que ningú no ho controla. El dia que baixi una bona rierada tor anirà avall i embussarà els pocs ulls que el progrés ha deixat.

Potser us preguntareu per què no ho dic directament als porcs? Primer, perquè és força difícil enxampar-los in fraganti i, segon, que aquest tipus d'incívic a voltes és violent o venjatiu. I tant en un cas com en un altre, no estic disposat ni m'agraden les baralles i tampoc no vull que a sobre me n'hi deixin més o m'empastifin la casa com ja sé de casos.

Ja sé que aquesta carta només servirà per buidar el pap, cosa que va prou bé després de festes.

Atentament,

J.M.M.R.

ATENCIÓ, NADONS MASNOVINS NASCUTS EL 2014!

CONVOCATÒRIA PER A LA FOTOGRAFIA DE NADONS: EL DIUMENGE, DIA 11 DE GENER, A 2/4 DE 12 DEL MIGDIA.

La fotografia es farà, com de costum, a les escales de Bell-Resguard.

Informació: 93 555 80 06 - 93 555 21 13

VOLEM NO ÉS PODEM

Joan Camps i Ortiz

Barack Obama va captivar amb el clam *Yes We Can!*: "Sí! Nosaltres podem!". Un eslògan de bones intencions en mig de les quals prometia acabar amb la guerra de l'Iraq, assolir la independència energètica i promoure l'assistència sanitària universal. Però "Voler no és poder"; Obama, sent l'home més poderós de la terra, ha patit el desencís de guanyar només pels pèls el seu segon mandat actual i avui ja no acontenta ni la meitat dels nord-americans.

Mentrestant aquí, als partits polítics que només mirant-se el melic ja s'agradaven, els ha vingut el mal de panxa d'aquells de no poder anar de ventre ni vomitar. Desorientats, no sabent si es tracta d'un embaràs galopant o un empatx de Cap d'Any, els ha entrat el pànic. És evident que per dignitat s'haurien de fer públicament l'Hara Kiri i aleshores, mostrant el budellam amb tota la porqueria que han acumulat a les espatlles dels contribuents sense deixar un pam de net, purgarien només en part els danys que han provocat. Però lluny de tot això, confien a trobar la teràpia d'una cesària clandestina sota l'opacitat de les clavegueres institucionals que els tapi tots els draps bruts. Seguint el tactisme cínic de vendre "raó d'Estat", prefereixen rebentar i que la merda que han acumulat s'escampi per tota la ciutadania, de la mateixa manera que han encolomat la indemnització Castor, l'estafa piramidal del sistema bancari i la corrupció política.

L'onada tsunami imparabile que s'ageganta amenaçant des de la llunyania la classe política de cul llogat; ja no és "el dret a decidir" ni "el referèndum" ni tampoc "les plebiscitàries", ara és el "Yes We Can" que Pablo Iglesias ha transferit a *Podemos* i com una taca d'oli està estenent franquícies segons li bufi el vent a cadascuna de les autonomies de l'estat. Apurant l'anàlisi del distanciament del procés per part dels partits polítics, quan ara és tan necessària la unitat, hom s'adona que l'Assemblea Nacional Catalana, que

els arrossegava moralment forçant la seva reticència a canviar les coses, la patien com un intrusisme intolerable que no han pogut domesticar a temps, i ara la bèstia que torejaven des de la barrera se'ls ha fet mansa comparada amb la contundència d'un *Podem*, emergent amb la força obtinguda a les europees. Un símptoma del cansament de l'electorat, que, en cas de presentar-se a les properes eleccions, les enquestes d'intenció de vot els anticipen majories impensades que ha agafat amb el pas canviat a tots els partits. Des de la dreta més casposa fins a l'esquerra més empedreïda dels blocs parlamentaris ja han esgotat el lèxic d'epítets pejoratius condemnant la incursió del nou ideari que Pablo Iglesias improvisa adaptant-lo a mida per a cada escenari, però que, comparat a l'olla de grills del discurs del partidisme constitucional en actiu, és l'últim reducte d'esperança per als deseparats: els estafats per la banca, els qui són a l'atur sense cap subsidi ni feina i els qui han perdut la confiança en la política. No calen enquestes per intuir que *Podemos* pot guanyar majories sense baixar de l'autocar només oferint un clau ardent on aferrar-se qui ja no té res per perdre. Si els partits del 9N ja no tenen res de nou per oferir als seus votants, més els valdria callar i en lloc d'actuar amb tactisme haurien de mostrar-nos uns mínims d'intel·ligència, no sigui que, en voler desacreditar les propostes de *Podemos*, emulin el PSOE-PSC i PP

negant-nos el procés, ja que les amenaces d'enviar-nos les set plagues i l'apocalipsi junts han fet encara més sonor, més nítid i nombrós el clam per la "independència".

Veient les cares llargues de Mas i Junqueras, és difícil preveure una bona entesa per desencallar el 9N abans d'aquesta fi d'any. Si és una escenificació per apurar els terminis d'un full de ruta ja escrit, donem-los el benefici del dubte confiant que finalment prevaldrà el bé comú. Però si les reticències que mostren només són un pols per salvar coixins parlamentaris, que s'ho facin mirar. Els vents que empenyen *Podemos* cal acceptar-los en democràcia. El que ens ateny a nosaltres és reactivar la inèrcia del 9N i retornar els lideratges a qui corresponen: a l'ANC, a Òmnium, al president Mas per la seva potestat de convocar plebiscitàries, sense perjudici que s'hi afegixin de bon rotllo Junqueras, Herrera i Fernández. O sigui, plebiscitàries immediates amb una falca electoral inequívocament representativa del 9N per no defraudar les expectatives dels qui vam votar. Tan difícil és fer una llista de notables de currículum, experiència i honestat reconeguts? Si l'afany dels partits és anar cadascú per ells per salvar els mobles, que ho facin, allà ells de perdre bous i esquelles. L'electorat majoritari del 9N ja no està per la xerrameca partidista; el que cal és una llista nítidament plebiscitària, sense adjectius, sense fanfària i sense vanes promeses.

EFEMÈRIDES DEL 2015

Joan Muray
Vocal de Cultura

DEL MASNOU

75 - 1940 – MOR L'ARQUITECTE BONAVENTURA BASSEGODA I AMIGÓ.

Havia nascut a Barcelona el 1862. Fou arquitecte municipal del Masnou, on deixà nombroses obres.

100 - 1915 – DARRER CONCERT A EUROPA D'ENRIC GRANADOS, AL CASINO. Abans

d'embarcar-se cap a Amèrica per fer-hi diversos concerts, al retorn dels quals moriria en naufragi, féu el seu darrer concert al Masnou, junt a l'exímia cantant lírica Conxita Badia.

100 - 1915 – MOR SALVADOR MARISTANY I SENSAT.

Nat al Masnou el 1853. Fou capità mercant, Inspector General de Navegació, Vocal de la Junta de la Marina Mercant i de la Junta Central de la Lliga Marítima. També ocupà diversos càrrecs a Manila. Trencà el bloqueig ianqui a Cuba.

25 - 1990 – MOR EL MESTRE LLUÍS M. MILLET I MILLET.

Nat a Barcelona el 1906, fill del mestre Lluís Millet i Pagès, fundador de l'Orfeó Català. Ell en fou director del 1945 al 1977. Ens deixà excel·lents composicions. També fou professor de música.

75 - 1940 – MOR JOAN MALUQUER I VILADOT. Nat a Barcelona el 1856.

Entre els diversos càrrecs que va exercir hi ha el de President de la Diputació de Barcelona. El 1930 fou proclamat fill adoptiu del Masnou.

DE CATALUNYA

75 - 1940 – AFUSELLAMENT DEL

PRESIDENT COMPANYS. El 15 d'octubre, després d'un "judici sumaríssim", els vencedors de la guerra "incivil" afusellaren al Castell de Montjuïc el President de Catalunya, el Molt Honorable Lluís Companys i Jover.

100 - 1915 – "LA REVISTA", EXIGÈNCIA I GENEROSITAT ALHORA. Aquesta publicació fou un important mitjà d'expressió per als joves escriptors catalans. La seva vida, però, fou curta, es va acabar el 1936, com tantes coses.

100 - 1915 – CREACIÓ DE LA BORSA OFICIAL DE BARCELONA. Fou inaugurada el 15 de juliol. Tot i amb això, ja des de feia temps anava actuant, i el seu borsí era molt actiu i de gran importància per a l'economia.

150 - 1865 – "UN TROS DE PAPER", SETMANARI DEL CATALÀ QUE ARA ES PARLA. Fou un interessant setmanari, sorgit del grup d'escriptors comandats per Frederic Soler "Pitarra". Va tenir una curta durada, només en sortiren 69 números.

150 - 1865 – L'AMBICIÓ PANCATALANISTA DEL "CALENDARI CATALÀ". Va ser un calendari de

divulgació dels millors literats en llengua catalana, que abastava escriptors de tots els territoris de la nostra parla. El va fundar Francesc Pelagi Briz, i es va publicar fins al 1882.

200 - 1815 – GRAMÀTICA DE BALLOT, PRIMER PAS DE LA RENAIXENÇA CATALANA. Tot i que el seu valor filològic fou escàs, resultava molt important per ser una eina valuosa per a la Renaixença. El seu nom sencer era "Gramàtica i Apologia de la llengua catalana", i el seu autor fou Josep Pau Ballot.

300 - 1715 – EXECUCIÓ DEL GENERAL MORA-GUES. Després de la caiguda de Barcelona, i amb ella tot Catalunya, començaren les represions de tots conegudes. Josep Moragues i Mas, general de l'Exèrcit de Catalunya,

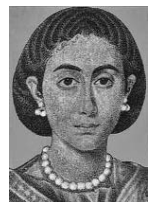
s'acull a les capitulacions de Cardona, recull la família a Sort per anar-se'n a França. Se li nega el passaport i fuig a Mallorca, però és delatat, i tant ell com els seus acompanyants són torturats. És condemnat a mort i mor a garrot vil; després el seu cos és esquarterat i el cap penjat en una gàbia al Portal de Mar durant dotze anys.

750 - 1265 – Naixement de Ramon Muntaner, cronista i militar. Nat a Peralada (Empordà). Autor d'una de les grans cròniques catalanes, el millor conjunt historiogràfic de l'Europa medieval.

1600 - 415 – ATAÛLF ESTABLEIX LA SEVA CAPITAL A BARCELONA.

El rei got Ataülf succeeix el seu cunyat Alaric; es casa amb Gal·la Plàcidia, germana de l'emperador romà Honori. Passa els Pirineus i s'apodera de Barcelona, on estableix la seva cort.

Gal·la Plàcidia

Apunts de les festes del Nadal

Publireportatge

Ja han passat les festes de Nadal, tan esperades per a molts, temudes per alguns i odiades, sortosament, per pocs. Esperades perquè són dies diferents i entranyables on es conjuren moltíssims records i sensacions; fan sentir-nos més bé.

Temudes perquè ens hem d'esforçar a agradar i, encara que no ho reconeixem, ens implica en un joc de felicitat i caliu i això sempre fa mandra. I odiades perquè en aquest ambient de bons desitjos ens trobem obligats a fer quelcom imposat i no ens agrada.

És el que jo penso però no és d'això del que us vull parlar sinó d'algunes

activitats que s'han fet al Masnou en aquestes diades del naixement del sol, com deien els romans.

Conjuntament, amb la fira de Nadal, que habitualment es fa al carrer Roger de Flor, l'Assemblea Nacional Catalana-Al Masnou Decidim i la Colla de Diables del Masnou, van organitzar l'Estelada d'espelmes i l'Olla de Pedres. Les dues activitats recollien fons per a la Marató de TV3. Cada associació féu una cosa diferent però, al vespre, que és quan les dues activitats estaven en el punt àlgid, es van aconjuntar d'allò més bé. El temps era fred i ventós i potser no convidava massa a sortir però ja érem a 20 de desembre i la gent estava inquieta per a destapar el Nadal. No és pot dir que l'Estelada fos un èxit fantàstic però la gent hi va assistir en un degoteig lent i constant. El problema, però, fou el vent que apagava les flames. Sort d'en Salvador que després d'un seguit de proves, va improvisar el fanalet definitiu per a donar llum, el 2014, a la Independència de Catalunya. Feia fred i vent i, de mica en mica, la gent es refredava però a poca distància, davant de l'edifici de l'ajuntament, hi havia el Diables amb la seva sopa de pedres que oferien l'escalfor en forma d'un excel·lent brou alimentat per botigues del Masnou i placers del Mercat Municipal.

A la Plaça Jaume Bertran, que és on per tercer any s'ha fet l'Estelada, es podia llegir al terra, i encara ho podeu fer si hi aneu, unes cites de persones il·lustres que amb les seves paraules ens animen a continuar amb el projecte d'un estat propi. Molta gent anava llegint les cites o escoltava els tabalers de la colla mentre xarrupava, sense miraments, el deliciós suc de pedres. I tot això passava mentre els components de la coral Xabec anaven desfilant, *abrigadets*, *abrigadets*, com diu la nadala, cap a la parròquia de Sant Pere on van interpretar un esplèndid concert de Nadal.

Per acabar les festes, i com a sirereta del gran pastís, vénen el Reis. La cavalcada i tot l'esperit màgic i neguitós d'aquesta festa tan esperada, sobretot pels infants i també pels més grans! Em deia el Rei negre que

cada any va a la Casa Benèfica, que s'ho passava d'allò més bé oferint regals, conversa i il·lusió als residents que ja els esperen i gaudeixen de la visita com els més petits. S'han organitzat un munt de coses per aquestes diades i moltes associacions s'hi han implicat; gràcies a

elles la majoria de nosaltres hem viscut moments divertits, festius, emocionants, solidaris i humans. Tot això és el que ens porta, entre Déu i el Diable, el Nadal.

Agraïments a Can Rac, Can Ventura, Can Colomé, Pastisseria Miquel, Pere Alabau, Serveis integrals, Comerciants del Mercat Municipal, Fruiteria St. Miquel, col·laboradors i amics

Sequera a Brasil

Joan Maresma Duran

“Águas sao muitas; infinitas. Em tal maneira é graciosa que, querendo-a aproveitar, dar-se-á nela tudo!”.

La impressió de *Pedro Alvares Cabral* –el descobridor de Brasil– que els recursos hídrics brasilers són inesgotables va ser immortalitzada en una carta al rei de Portugal, *dom Manuel I*, el primer de maig de 1500 i perdura en la imaginació de bona part de la població brasilera 515 anys després. Aquesta idea equivocada –que veu un bé finit com a infinit; el sistema capitalista també funciona així, pel que sembla– orienta la relació de molts ciutadans amb els usos de l'aigua. Recurs, en el cas brasiler, que és la principal font d'energia.

Aquest concepte arrelat que els recursos no s'acaben mai gairebé condemna l'arbre *pau-brasil*, arbre que dóna nom al país i que el poblava quan els primers portuguesos van arribar al nou món. També ha passat amb la canya de sucre i el cafè, amb granges i *fazendas* que han compromès altres recursos naturals com la *Mata Atlântica*, el bosc de la franja costanera d'aquest país.

La consciència que l'abundància és només aparent ve al cas en situacions extremes, com hem vist els últims mesos a la ciutat més gran, São Paulo, on la falta d'aigua s'ha tornat una àrida realitat que afecta tota la població independentment de la classe social.

No obstant –i malgrat tot aquest panorama desolador i d'espera de les plu-

ges de l'estiu– el comportament de molts brasilers és el de malbaratament. No és estrany veure persones netejant les voreres o rentant el cotxe al carrer amb la mànega, anomenada també “escombra hidràulica”, o rentant els plats amb l'aixeta ben oberta. Hem d'afegir-hi també el fet que molts edificis no tenen hidròmetres per mesurar el consum de cada apartament i aquest fet, diuen els especialistes, agreuja el problema.

En el cas de l'energia elèctrica, el comportament de les persones és una miqueta més conscient ja que el racio-

nament de la llum el 2001 encara és a la memòria de molts.

Potser tenim al cap l'associació de desenvolupament econòmic i consum desenfrenat. Aquest tipus de consum voraç que va sorgir a la postguerra i del qual els Estats Units són la referència. I aquest comportament suggereix la noció equivocada que l'economia pot créixer de forma autònoma al medi ambient. Aquesta idea que l'abundància és el senyal del pro-

grès.

Però a Califòrnia –ho vaig veure a les notícies– l'ús de mànegues per rentar el cotxer o regar el jardí representa una multa. Aquí, aquestes escenes són el nostre pa de cada dia. Sense càstig ni vergonya per a qui ho fa. I quan es prega l'eficiència energètica o un ús racional dels recursos, el discurs pot ser catalogat com a “ecope-sat” per alguns...

Actualment, malbaratar no és estatus. És un escàndol.

Bon any!

P.D. El pare en fa 91 el dia 19. Moltes felicitats.

17 de gener tortells de Sant Antoni i borregos

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

david MACE02
pastisser (Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Venda
Online

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

De les pastisseries del Masnou

Històries de la vila

Joan Muray

IMATGES AMB HISTÒRIA - 7

—de fa entre 100 i 130 anys—

Comencem l'any amb una nova entrega d'imatges amb història, la setena, que abasta les imatges de la 41 a la 46, les quals segueixen recorrent la nostra vila tal com era fa a l'entorn de cent anys (algunes fins a cent trenta). Les presents comencen a la casa que fa xamfrà a la baixada de cal Sigró o de can Fideu, l'actual carrer dels Capitans Comellas, i arriba fins al xamfrà de cal Senyor, un tros abans del torrent d'Asa, l'actual avinguda de la Mare de Déu de Núria.

CAMÍ RAL I CASA VÍDUA RIBAS

Veiem un Camí Ral de sorra, on només circulava algun carro de tant en tant, com el que podem veure un xic distant. A mà esquerra veiem quatre pals per delimitar la carretera de la via del tren, que hi eren perquè aquí hi havia un dels embornals per on s'escolava l'aigua de la pluja cap a mar. També hi ha un pal que devia ser del telègraf, ja que hi era des dels anys setanta. L'electricitat encara no havia arribat. La casa que es veu a primer terme, que encara hi és, tot i que amb dos pisos més, era la casa de la vídua Ribas. No sabem ben bé quins Ribas eren, però deuriem ser familiars del Dr. Ribas. Alguna de les

cases següents encara hi són, tot i que transformades, sobretot els baixos i engrandides per dalt. Com en totes les imatges que hem anat veient, observareu que en totes hi ha gent encantada, vull dir que s'aturaven tan bon punt veien algun fotògraf. A l'altre costat del carrer, dreta de la imatge, podem veure el començament dels horts que les cases del carrer Adra tenien al seu davant, que veurem a la tercera imatge.

CARRER DE SANT FELIP

En aquesta podem veure el carrer des del costat de llevant, més avall de la fusteria Arisa (la que té a la cornisa un

guarniment rodó), quasi a la casa modernista de l'arquitecte Bonaventura Bassegoda. El carrer "llueix" també un bon sorral que deuria fer les delícies de la mainada en dies de pluja. La majoria de les cases era de dues plantes, tot i que en podem veure alguna de tres. La més alta, que es conserva, és una casa modernista que té una porta en forma gòtica, i una forja molt bonica al seu balcó. A mà esquerra, en algunes cases hi havia una mena de torretes, que en algun sector encara conserven, i que eren per a l'aigua corrent de les cases. Al fons podem veure que el carrer queda tancat per una paret, era la que tanca va per llevant l'hort de can Malet, la quan quedava darrere mateix de la Societat La Calàndria, però un xic endinsada, quedava fora de ella una casa, coneguda com a can Gerro, dels Bertran (ara de la família Gibernau).

CARRER D'ADRA

En aquesta imatge, ara totalment impossible de veure, veiem el carrer Adra tal com era abans del boom immobiliari. De les cases que veiem, algunes hi són més o menys transformades; i els horts del seu davant, i dic horts i no jardins, ja que molts d'ells tenien la utilitat de servir d'hortet on sembrar productes comestibles, i també on els seus veïns tenien a més els galliners per a l'aviram de consum domèstic. Hi havia moltes cases, en altres carrers, que tenien els galliners al fons de l'eixida del darrere, junt al safareig i la comuna. En aquest carrer, cap al final de la imatge, a mà dreta, si

hi passeu veureu que el carrer fa una inflexió, que fou deguda al fet que, quan es va fer aquest carrer cap al segle XVIII, en aquest indret hi havia una antiga torre de defensa, que alguns diuen que podia ser romana (ja se n'ha parlat en esmentar les torres de defensa). Aquestes cases, com moltes del Camí Ral, tal com ja s'ha dit, foren primera fila de mar. Aquest carrer deu el seu nom a la població pesquera andalusa d'aquest mateix nom, lloc que era molt freqüentat pels pescadors masnovins.

CARRETERA AL VERAL D'OCATA, CARA A BARCELONA

Aquesta bonica panoràmica del Camí Ral, sorrenc, està presa des del davant de l'actual carrer de la Mare de Déu de Montserrat. Algunes cases encara resten tal com les que veiem, però altres han sofert el pas de l'especulació urbanística i s'han trans-

format en pisos. Com en altres en què surt la carretera, podem veure que aquesta era de sorra, per la qual cosa quan plovia era un autèntic fangar. A

la present encara hi podem veure al costat de mar piles de sorra esperant ser recollides (suposem). Les voreres, ara totes enrajolades, aleshores eren també de sorra i hi havia només una

petita vorera amb rajoles o cimentada arran de cases. L'enllumenat que veieu suposem que era ja de gas. Com en altres vistes, els pals que hi ha entre carretera i via del tren són del telègraf. Els pilons de pedra on hi ha un home assegut, eren els que en deien de guarda-rodes, perquè els carros anessin guiats a l'entrada o sortida de carrers, ja que hi podia haver algun desnivell fora d'ells.

ÍDEM, CARA A MATARÓ

Aquesta imatge està presa quasi al mateix indret que l'anterior, però un xic més a ponent. Hi podem veure alguna de les cases que surten a l'anterior. Algunes de les explicacions de la d'abans s'erexen també per a aquesta. Per tant a la present ens fixa-

rem en altres coses, com la paret que hi havia entre carretera i via, una simple paret de totxo, que, alhora de servir de separació, ho feia de seient; com podeu veure cap al final de la foto, un grup seu i xerra a l'ombra d'un parell d'arbres que hi havia. D'arbres, a la part central de la carretera n'hi havia en diferents indrets de la vila; els darrers que desaparegueren foren els que hi havia prop de les cases de l'estació del Masnou, fou el 1967. També veiem que, de pilons guarda-rodes, n'hi havia al costat de mar, aquí la seva utilitat deuria ser per si hi havia un xic de cuneta o bé perquè els botons de les rodes dels carros no anessin fregant la paret. El que salta a la vista, com ja s'ha esmentat anteriorment, és que en la majoria hi ha gent badant tan bon punt apareixia un fotògraf i que quasi tothom anava cobert

de cap. En aquesta, la petita vorera que hi havia arran de les cases es pot veure clarament.

CASA DE CAL SENYOR

Bonica i senyorial casa d'estil modernista amb un bon pati al seu costat. Aquesta casa era la d'estiueig dels Maristany de "cal Senyor". Per sort encara es conserva tal com la veiem, excepte la tribuna de vidres emplomats del primer pis, que ara és un balcó com el del segon. No sabem el perquè de la seva desaparició, però és una llàstima que no s'hagi tornat a fer quan s'ha restaurat. Al seu pati, que veiem que tenia dues portes, que després, suposem que fou a l'època de l'aparició de l'automòbil, es va convertir en una; no hi veiem cap arbre gran, segurament per ser recent la seva construcció. Posteriorment hi hagué unes boniques palmeres, que ara amb la malaltia dels escarabats morruts han desaparegut. Al costat de

llevant de la casa n'hi veiem dues més de normals, cases que desaparegueren quan s'hi feu el garatge Mirapeix, i ara són uns habitatges de la mateixa família. A la foto, els badocs eren un bon grup (a mà dreta). Un altre fet que

també s'observa en les fotografies és que els arbres joves estan protegits amb una mena de caixó de fusta. Fins aquí aquesta penúltima entrega d'aquest segon recull d'imatges, aquestes de fa entre 100 i 130 anys.

BON ANY 2015

Comerciants del carrer Pere Grau

finques OCATA
93 555 14 73

ENS HEM TRASLLADAT AL CARRER DEL CARMÉ

gruget OCATA
93 555 14 73

ENS HEM TRASLLADAT AL CARRER DEL CARMÉ

HT HOTEL TORINO
93 555 23 13

NOVETATS PRADELL
MARIA PRADELL
93 540 35 76

PASTISSERIA miquel
93 555 06 61

Mobles Vilalta
PRIMERA CASA AL MAS NOU
REBAIXES D'HIVERN FINS AL 14 DE FEBRER DEL 2015
DEL 5 AL 20% DE DESCOMpte SEGONS ARTICLES (Excepte promocions i ofertes)
Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

J. Ramon
Liquidació per jubilació
Astrologia
Camiseria a mida
93 555 02 44

INSTAL·LACIONS SEGARRA, SL L'ENDOLL
93 555 12 52

ELOGI AL MILLOR AMIC

Josep Condeminas

Sempre s'ha dit que el gos és el millor amic de l'home, encara que els humans sovint no estem al seu nivell quant a estimació i lleialtat. A casa sempre hem tingut gossos i gats i, a l'igual que les persones, els gossos també tenen el seu caràcter i afinitats amb un determinat membre de la família, com, per exemple, el meu gendre, encara que sempre prodiguen mostres d'afecte per a tothom i sovint amb desbordant alegria. Altra cosa són els gats, independents i no tan domesticats, però que també mostren la seva estimació, però m'atreveixo a dir que moguts més per l'interès, encara que comprenc que això és molt discutible. El gos que tinc actualment es diu "Truc" i és d'una raça indefinida, un "carajillo" com diuen els meus fills. Té dotze anys, però encara conserva un gran vigor. Fa poc vaig preguntar al veterinari quin seria l'equivalent de l'edat del "Truc" amb al d'una persona. "Molt gran, molt gran", més de setanta anys –va contestar. Jo me'l vaig mirar amb sornegueria i li vaig dir –Crec que canviaré de veterinari. Bromes a part, la veritat és que es fan estimar, i no exagero si dic que el "Truc" és un membre més de la família.

A l'igual que les persones, de gossos també n'hi ha d'excepcionals, ja que la seva fidelitat ha merescut l'estima de les persones com, per exemple, el "Bobby", un gos escocès de raça Skye Terrier. El seu amo era el policia John Gray, que va morir de tuberculosi a l'any 1858 i va ser enterrat al cementiri d'Edimburg. Durant catorze anys, el "Bobby" no es va moure del costat de la tomba del seu amo, on els habitants de la ciutat li portaven menjar. El seu exemple de fidelitat va commoure tant els escocesos que li van erigir una estàtua a la part sud del pont George IV d'Edimburg.

Un altre exemple va ser "Hachiko", un gos japonès de raça "Akita", que cada dia acompanyava el seu amo, el senyor Eisaburo Ueno, a l'estació de trens de Shibuya, i on l'esperava fins

que tornés de la feina. Sobtadament, el senyor Eisaburo va morir d'un atac de cor a Tòquio, però "Hachiko" el va continuar esperant al mateix lloc durant catorze anys. Aquest fet també va tocar la fibra emotiva dels japonesos, que li van aixecar una estàtua enfront de l'estació de Shibuya. Aquesta història va interessar Hollywood; en van fer una pel·lícula versió americana, interpretada per l'actor Richard Gere on, naturalment, el gos que interpretava a "Hachiko" va ser la millor actuació de tot el film.

Ignoro si a Catalunya també i tenim alguns exemples similars, però sí a la ciutat andalusa de Cadis, on un gos de nom "Canelo" acompanyava el seu amo fins a l'hospital on el senyor rebia

tractament de diàlisi. En una d'aquestes sessions el senyor va morir i durant dotze anys en "Canelo" va continuar esperant el seu amo enfront de la porta de l'hospital. Finalment, un conductor desaprovisu el va atropellar i li causà la mort. Impressionats per aquesta mostra de lleialtat, com a homenatge, els gaditans li van posar el nom de "Canelo" a un dels carrers de la bonica ciutat de Cadis.

Els tres exemples són realment commovedors i donen fe de l'amistat i fidelitat d'aquests animals, no sempre valorats pels denominats éssers humans.

Les nostres famílies d'avui

Dr. Aleix Ripol Millet.

Psicòleg i mediador en famílies

ripolmillet@hotmail.com 619 52 25 82

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes...

MOTIVACIONS: per què fem el que fem?

–“He hagut de renyar el nen... estava impossible i ha acabat plorant”

Cert, estava impossible amb els Reis... i tu nerviós, emprenyat, perquè encara no havies trobat un regal per a la teva dona, perquè el dinar de Nadal de l'oficina se t'havia posat fatal i perquè aquestes precioses i familiars festes de Nadal no les aguantes. És clar que ha plorat el nen...

De les deu, dotze, cent... motivacions que hi ha al darrere dels nostre actes, sovint destaquem la que més ens afavoreix. Sarah Cobb* diu que en els conflictes amb d'altres dividim les persones en clau d'“herois i malvats”: heroi jo, malvats els oponents. **“Tot el que he fet per ella i mira com m'ho paga...”**

Quan ens presentem sempre com a bons davant dels altres, mentim. És lleig. Però quan ens mentim a nosaltres mateixos és molt pitjor: deixem de saber on som. I si ho fem molt sovint, ens fem mal.

“El meu pitjor defecte és que sóc massa sincer...”. Pot ser sí, però contempla la possibilitat que, a més de sincer, siguis mal educat, barroer, agressiu... Un jove client meu, molt egocèntric, em deia: **“Jo no sóc feliç perquè no penso prou en mi: ja m'ho diuen els meus amics, pensa més en tu!”**. Semblant al que diu un avar: **“Sóc molt generós, el mes passat vaig donar 5 euros a un pobre...”**

Coses que ens diuen al nostre servei de mediació en famílies:

“Vull que el nen tingui un bon futur i li exigim força...”. Pensem (i quan és oportú ho diem): “També intenteu que tingui un bon present? Us reflectiu i projecteu excessivament en ell? Voleu que sigui com vosaltres? O tot

el contrari del que sou vosaltres? Quines són les vostres autèntiques motivacions per actuar així?”

“Sóc molt endreçada i neta: casa meva vull que estigui com una patena” Segur que sí, però pensa si també ets una mica obsessiva, (la teva família no ho és...), si ets escrupolosament neta precisament avui que ve la teva cunyada a dinar i que tot el dia “farda” que ella és el summum de la netedat... Però, de què serveix saber per què fas el que fas si de totes formes ho continuaràs fent? Serveix per a molt. En primer lloc per canviar: fins que no et confessis a tu mateix que les teves motivacions no són sempre les que voldries que fossin, és difícil que canviïs (i sí que cal que tots canviem si volem créixer i adaptar-nos al sempre canviant present: ningú no ha arribat a la perfecció!).

Gran part de la feina dels psicòlegs i mediadors consisteix a ajudar que la gent descobreixi les seves autèntiques motivacions per actuar. En oca-

sions suposa patiment descobrir que no som tan fantàstics com creïem. En d'altres ocasions serveix per descobrir aspectes positius del que ens mou a actuar. Som capaços del pitjor i del millor: el mateix home (o dona) que sols ha pensat al llarg de la seva vida a tenir més diners explotant els altres, és capaç de llançar-se a l'aigua sense saber nedar gaire per salvar un nen que s'ofega.

El pas següent a conèixer-nos, en tot el que tenim de bo i de dolent, és perdonar-nos a nosaltres mateixos: ets un ser humà, doncs què et pensaves que eres?

Diu santa Teresa (dona intel·ligent, sàvia, pragmàtica i –crec– admirable per a creients i no creients) que l'únic que ens pot fer lliures i feliços és **“caminar en la veritat”**. Segons ella, la humilitat.

* (1997): “Una perspectiva narrativa en mediación”, en Nuevas direcciones en mediación, coord. FOLGER, JOSEPH P. y JONES, TRICIA S. Buenos Aires, Paidós.

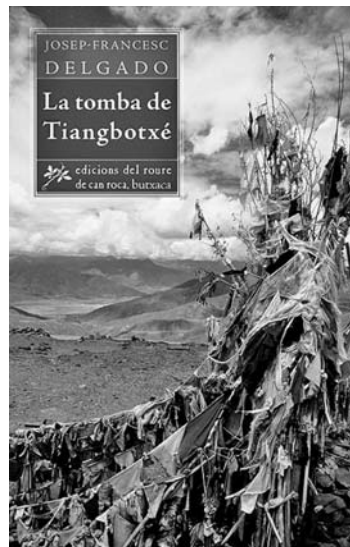
Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Aproximació rigorosa al ieti

Josep-Francesc Delgado (Barcelona, 1960) amb *La tomba de Tiangbotxé* (1) ha tancat la tetralogia sobre l'Himàlaia, encetada amb *Si pugés al Sagarmatha quan fumeja neu i vent* (premi Joaquim Ruyra 1988) i continuada amb *Sota el digne de Durga* (premi Nacional de Literatura 1993) i *Nima el xerpa de Namtxe* (premi Internacional Europa 1992). La novel·la culmina les peripècies vitals i viatgeres d'una sèrie de personatges ben coneguts dels lectors: la Mireia, l'Heura, l'Estel, en Josep, en Tukten..., però sobretot afronta un repte que no ens fa estrany que hagi costat anys i anys a l'autor, com ens fa palès al final de la novel·la (p. 464), en què ens diu que la va començar a gestar l'any 1992 i l'ha acabada aquest 2014. Un repte que no és altre que fer-nos creïble la mítica figura del ieti. Un repte que gosàriem qualificar de titànic, per la recerca de documentació, des de tots els àmbits (l'antropologia, la biologia, l'arqueologia...), que ha dut a terme l'autor per apropar-nos totes les visions dels possibles ietis que han sortit de les valls de l'Himàlaia i que han arribat al món occidental molt ter-

giversades, normalment amb el personatge convertit en una mena de monstre cinematogràfic. I se'n surt, no cal dir-ho, fins al punt que ens atrevim a dir que ja disposem, a nivell internacional, de la gran novel·la sobre el ieti, de moment la millor i escrita en català. Què més és *La tomba de Tiangbotxé*? Doncs també és una gran novel·la de viatges i fins i tot d'énigmes i aventures. De viatges, lògicament, perquè en Josep-Francesc ens apropa aquelles valls remotes amb el coneixement del viatger que les ha trepitjades, les ha fotografiades, les ha compartides amb els seus habitants, se n'ha informat i, sobretot, les ha estimades. D'aventures, perquè hi ha inclòs les dosis necessàries de misteri i d'intriga (descobriments de la biblioteca de l'antiga cultura bon, germandat de les savines, tomba d'un ieti...) pròpies del gènere i seguint les petges de grans descobriments arqueològics, com el de la tomba de Tutankamon. I podem dir que, sense ser una novel·la romàntica, inclou tres grans històries d'amor, molt diferents i ben resoltes, perquè gosàriem dir que els personatges han crescut, han estat molt més

elaborats psicològicament parlant. I encara és, com no podia ser d'altra manera en l'obra d'en J.F. Delgado, un exercici literari pel rigor en els usos lingüístics, per la riquesa de recursos, per la precisió en el vocabulari, per la documentació utilitzada... Una obra que no dubtem de recomanar a joves i a adults, perquè estem convençuts que els enganxarà des de les primeres pàgines, hagin llegits les anteriors o no.

(1) Josep-Francesc Delgado. *La tomba de Tiangbotxé*. Edicions del Roure de Can Roca (Col·lecció: "Butxaca", 9). La Garrotxa, 2014. 478

Cursos de teatre per a totes les edats Vine-hi i... actua

627630082 (Oriol) · 676334144 (Aina)

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Carles Maristany

SORT DE L'AGILITAT MENTAL

Un home de mitjana edat vol donar-se el gran gust, la gran il·lusió de la seva vida i es compra el Porsche vermell que tant desitja.

En prendre l'autopista accelera i somriu amb satisfacció... Quin "repris"! Pel retrovisor veu els llums blaus i vermells d'un cotxe patrulla que el persegueix. No em deturaran pas; al volant d'aquest coet, a mi em pesa molt el peu i trepitjo el gas a fons. De sobte, s'adona del perill en què s'està posant, treu gas i es para a un costat de

l'autopista.

El policia s'apropa, saluda, revisa el permís del conductor acuradament; tot en ordre, fa una ullada tot voltant el cotxe i finalment diu: Miri, amic, he tingut un dia amb molt de trànsit i tragí. Avui es l'Onze de Setembre, dia de festa, i estic a punt d'acabar el meu torn de patrulla. No tinc ganes de fer més tràmits, gestions o posar una denúncia. Fora paperam! Així que, si em dóna una bona excusa que justifiqui l'excés de velocitat i encara no hagi

sentit mai, el deixo marxar d'aquí ara mateix.

L'home s'ho pensa uns segons i respon: La setmana passada la meua esposa va fugir amb un policia. Tenia por que fos vostè tractant de tornar-me-la!...

El poli respon tot picant-li l'ull esquerre:

Que tingui un bon cap de setmana!

Dites i personatges populars (17)

Albert Vidal

PER QUÈ DIEM...

Jocs de mans, jocs de vilans?

De fet, la majoria diem **villans* i no **vilans**, segurament per una intoxicació de l'idioma castellà, *villanos*.

La paraula **vilans** (a l'igual que 'vilatans') es refereix als estadants d'una vila, a la gent del poble pla que no són cortesans ni senyors de castells, que no formen part de la noblesa del país ni de cap orde de cavalleria. Per tant, res a veure a l'accepció força estesa que pretén identificar els **vilans** amb els *villanos*, terme despectiu utilitzat en castellà, que, a més de referir-se als habitants d'una vila de la mateixa manera que en català, també significa, literalment, *ruin, indigno e indecoroso*. Per exemple, en castellà s'utilitza

zava sovint l'expressió *villanos te maten* (original d'un romanç del Cid) que els antics empraven per maleir algú a qui desitjaven una mort cruel.

La història sempre és la mateixa: el menyspreu cap a la gent del poble per part dels senyors poderosos i el tracte vexatori d'aquests cap als més humils.

Seguint amb la dita, cal recordar que els vilans no estaven autoritzats a l'ús

d'armes, de manera que, quan havien de renyir amb un noble, no els quedava altra manera de fer-ho que amb les mans, a cops de puny. Val a dir que solien ser homes de força molt superior a la dels seus oponents i que aquests, sotmesos a les rigoroses lleis dels codis de cavalleria (defensar els més dèbils, tenir misericòrdia dels enemics, ser generós, etc.), ben aviat quedaven fora de combat i eren fàcilment apallissats per les classes més populars.

Així, els "jocs de mans" a què es refereix la dita no són de màgia o prestigiació, sinó de cops i baralles.

El temps va fer que ser "vilà", per boca de la noblesa, s'equiparés a ser malfactor i també, potser per similitud oral o gràfica, a la vilesa, és a dir, a la de gent de baixa condició moral.

Així, doncs, ni els jocs de mans eren de màgia ni els vilans, mala gent.

La punta de la llengua (61) Esteve Pujol i Pons

I continuo preguntant-me:

Per què diem **mono* (*vestit de feina d'una sola peça*) si n'hem de dir **granota**?

Per què diem **contenedor* si n'hem de dir **contenedor**?

Per què diem **ordenador* si n'hem de dir **ordinador**?

Per què diem **parxe* si n'hem de dir **pegat, pedaç**?

Per què diem **altillo* o *altell* si n'hem de dir **entresolat, terrabastall**? Altell és una petita altura en un terreny.

Per què diem **els demás* si n'hem de dir **els altres, la resta**?

Per què diem **còdic* si n'hem de dir **codi**?

Per què diem **adelantar* si n'hem de dir **avançar**?

Per què diem **atrasar* si n'hem de dir **endarrerir, retardar**?

Per què diem **aclarar* (*no s'aclara...*) si n'hem de dir **aclarir (això no s'aclareix...)**?

Per què diem **candau* si n'hem de dir **cademat**?

Per què diem **plaç* si n'hem de dir **termini**?

Per què diem **vall, vale!* si n'hem de dir **d'acord!, i tant!, i tant que sí!, oh, i tant!**?

O per què diem **aplaçar* si n'hem de dir **ajornar**?

... ..

49è Curs de Balls de Saló de Gent del Masnou Febrer abril del 2015

Cada divendres de 20.30 a 22
**Rock, tango, cha-cha-cha,
vals, polca, fox, pas doble,
mambo, etc...**

A partir de nivell 0

Preu parella soci:

80 € / no soci 90€

Inscripcions i informació a
Gent del Masnou Dr. Agell, 9,
de 6 a 2/4 de 9 del vespre

93 126 82 20

Vocalia Recreativa gm.recreativa@ya.com

Atenció!:

divendres 30 de gener **JORNADA DE PORTES
OBERTES** de les 20.30 fins a les 22.

Vine sense cap compromís i mira el que fem.

Ens veuràs ballar, ens coneixeràs i

POTSER T'HI QUEDARÀS.

Curset trimestral de ioga

Cursets trimestrals de les 19.15 a les 21

Aprendreu tècniques de meditació, respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, *pareo* i roba còmoda.

Preu trimestral: 75 €. Socis 65 €

Inscripcions a Gent del Masnou Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9

Vocalia Recreativa

Més info: ivet@latercerapell.com · 607 74 74 99

NADAL SENSE CANTADES NO SERIA PAS NADAL

Esteve Pujol i Pons

Cada any la Coral Xabec fa cantades per Nadal; si no en féssim ens semblaria que no és Nadal.

Vam començar el diumenge 14 de desembre a Vic, a l'Auditori de l'Orfeó Vigatà, a les 6 de la tarda. Ens hi van convidar dins el *Cicle 2014 Diumenge coral a l'Orfeó*. Sempre és un goig d'anar a l'amable capital d'Osona, però anar-hi a cantar és doble goig. Ens hi vam trobar molt ben acollits. La sala de concerts és l'àmplia nau de l'església de l'antic convent de Trinitaris al rovell de l'ou de la Ciutat dels Sants.

Sota la direcció de la Montserrat Llagostera i amb la Bàrbara Llacay al piano vam cantar sis cançons tradicionals catalanes de Nadal, cinc peces de música sacra (Mozart, Gounod i Fauré) i un vals ben airós de Bizet com a comiat.

A tall de bis, una altra nadala va cloure el concert.

Oi que us imagineu que els amfitrions no ens podien deixar tornar a casa sense fer-nos picar uns talls d'embotit de la terra amb acompanyament sòlid i líquid? Doncs ho heu encertat.

I ara anem a dos quarts de deu del vespre del dissabte 20 de desembre al Concert de Nadal a la parròquia de Sant Pere de la nostra vila; mai no hem faltat a aquest compromís moral amb els masnovins i enguany tampoc.

En comptes de fer-ne una crònica formal, us reproduiré les paraules que va llegir un component de la Coral com a presentació del concert:

"Bona nit, masnovins i no masnovins, que heu vingut al concert de Nadal. Ben trobats!

Ens hem aplegat a la casa de sant Pere. Us proposo que mireu el Sant Pere que tenim a la fornícula d'aquí al davant. Els cantaires i músics us podeu tombar una mica; a la Montserrat Llagostera, li resultarà més fàcil. Des de dalt estant ens escolta cada Nadal.

Aquest vespre li notareu un canvi d'expressió a la cara, ja força ferrenya del seu natural. A la primera part se li negaran els ulls i somriurà perquè les nadales l'entendreixen. Quan va néixer Jesús a Betlem, ell ja feia corredisses per Galilea i tirava còdols ben plans sobre les aigües del llac de Genesaret, lliascaven i feien uns bots!; després s'hi guanyaria la vida pescant. Anys vinents es van trobar tots dos, ell i el Mestre, i es van agermanar per tota la vida. Sentir cantar nadales el porta a la seva infantesa; no les va sentir, però les va saber després, quan Maria les hi cantussejava. Pere pensava: *Quina llàstima que jo visqués tan lluny del portal de Betlem!, a l'altra punta de Palestina; li hauria portat mel i mató, o un cabridet o un pollastre o una truita de riu, i li hauria cantat corrandes per fer-lo adormir*. Ja veureu com Sant Pere somriu amb records inabastables.

És que aquestes nou cançons seran plenes del Nadal primer i del Nadal d'avui. Fixeu-vos que, de les tres nadales harmonitzades per la Montserrat, a la primera, *Catacric-catacric*, hi ressonen les profecies; a *La Nit de Nadal*, el

naixement; i a *Les Gitanes*, l'adoració dels pastors de totes les races.

Escolteu-les, sant Pere, bon mosso. Escolteu-les, vilatans i no vilatans, que heu vingut al concert de Nadal. Som-hi!" I després del descans intermedi: "No podem deixar de mirar el nostre Sant Pere en aquesta segona part de la cantada natalenca —ens escolta ja fa vint anys!

A les primeres cançons veureu com la fesomia del bon Apòstol pren un aire contemplatiu, gairebé místic: és que la música sagrada l'encanta, la sent tan propera, tan seva!

Quan sentirà els tres motets de Charles Gounod, que són plens de lloances i súpliques, floretes i precis a Maria, la mare de Jesús, evocarà aquella dona que ell va conèixer i que va admirar sempre. Es tornarà a sentir infant a redós de la mare, agombolat a la seva falda. *Reina del cel, alegra't; Sota la teva protecció; Ets tota formosa*.

I s'afegirà el Credo, ferm i vigorós, de Franz Schubert, per rescabalar-se d'una triple negació del vespre més amarg de la seva vida, la por li va ofegar la fe; ara li plaurà de sentir-la proclamar. Ja veureu com xiuxieja *crec que nasqué de Maria Verge, va morir i va ressuscitar; seu a la dreta del Pare i tornarà amb glòria*.

Quan sentirà les darreres tres peces, un somriure sorneguer se li dibuixarà a la cara; és que la bullanga també li agradava al Pere pescador, amb més rauxa que seny, extremós en tot, arravatat i entusiasta sense mesura. Fins i tot ballaria, si no tingué els peus enganxats a la peanya; li dringaran les claus i amb el peix de Tiberiades marcarà el compàs de les polques dels Strauss i el vals de Georges Bizet. Fixeu-vos-hi bé, masnovins i no masnovins, que heu vingut al concert de Nadal.

Gràcies per gaudir amb nosaltres, cantaires i músics. Gràcies per la vostra aportació a la Marató de TV3 i a Càritas. Gràcies a l'Ajuntament de la vila i a la Parròquia. Bon Nadal altra vegada! Som-hi!"

El bis va ser el *Fum, fum, fum*, cantat per tothom.

Componien l'orquestra Cecilia Mazzara, flauta travessera, Alba Codina i Saternik Lalayan, violins, Ferran Vilanova, viola, Anna Berruezo, violoncel, i Manel Vega, contrabaix. La recaptació econòmica va ser de 270 euros. Gràcies!

Seguint costums ja venerables, a mig matí de l'endemà, diumenge, vam fer una cantada a la Casa Benèfica i una altra al pessebre del carrer de Sant Rafel; a tots dos llocs ens reben tan bé que... conservem el desig de tornar-hi.

És que Nadal sense cantades no seria pas Nadal.

Exposicions

Fins al 30/1

"L'eròtica de l'esport" en imatges (reculls de premsa)

De l'1 al 27/2

Pintures d'Aleix Urbano

CAMPANYA DE DONACIÓ DE SANG

Diumenge 18 de gener de 10 a 14 al local social de Gent del Masnou

Dr. Agell, 9 al costat del cinema La Calàndria

Donar-ne una mica és donar molt

L'enigma V.D.R.

La resposta de l'enigma de l'anterior mes de novembre era: *Escrivim amb números romans XX (vint), hi posem un I (u) al mig i queda XIX (dinou).*

Continuem amb un altre:

Un pastor ha de passar un llop, una ovella i un cistell d'enciams a l'altre costat d'un riu. Sabent que el llop es menja l'ovella i no poden estar sols; l'ovella es menja l'enciam i no poden estar sols. Com ho farà per passar-los tots?

Resposta, el proper mes.

"DIUMENGE AMB LLETRES"

GRUP RAUXA DE GENT DEL MASNOU

VETLLADA ARTÍSTICA, LITERÀRIA, MUSICAL.

DIUM. 25 DE GENER A LES 7 DE LA TARDA

ENTRADA GRATUÏTA

CAMPIONAT DE DÒMINO DE GDM

Vocalia Recreativa

Durant cinc dijous vam celebrar el Campionat de Nadal per Parelles en el Local Social de Gent del Masnou. Han estat uns dies de bona companyonia, amb seriositat, però amb l'alegria de poder practicar el joc que ens agrada; moments de broma, moments de petites discussions, però molt satisfets d'arribar a la final havent guanyat uns, moltes, altres, poques partides. Després de dura competició arribarem al passat dia 18, férem el dinar de comiat al restaurant del Nàutic i a la tarda l'última partida. La classificació quedà amb molt poca diferència entre les parelles.

Després, una petita festa amb el repartiment de trofeus i records per als participants. **Ens acomiadarem, per retrobar-nos aquest 2015 els habituals dijous, de 6 a 2/4 de 9 del vespre.**

Parelles participants:

Maria Castillo - Margarita Costa
Dolors Bordas - Pere Ridao
Cristina Gomila - Joan Sagré
Lourdes Climent - Joan Camps
Ma Dolors Coll - Víctor Domingo
Ma Àngels Escaño - Emili Llinàs

Alfredo Madurell - Vicenç Amorós
José Mª Collado - José Mª Iniesta
Andreu Francisco - Ramon Mulero
Fermí Subiranas - Joaquim Pera
Carmen Calle - Ma Teresa Casas
Jordi Rexach - Josep Cuevas

Suplents participants:

Teresa Rovira
Marcel Cid

LINDY HOP

Apunta't al curs

Ens trobem cada dimecres de 8 a 10 del vespre a **Gent del Masnou**

Dr. Agell, 9. Informació: **627 728 747**

Arran de sòl

Per Pledebuit

En aquestes festes passades (per a vosaltres) deuen haver escoltat com sempre, any rere any, aquelles cantarelles, que de tan repetides, ja semblen absoltes, que repeteixen la majoria, allò de: Bones Festes, Bon Nadal, etc.; fet que també es repeteix a mitjan estiu, aleshores el desig és: Que tinguis unes bones vacances. Ara, a més a més, la gent s'ha tornat tan desitjosa que tan bon punt hi ha un pont, apa a desitjar un Bon Pont, i no parlem d'altres festivitats, com les Pasqües, etc., que apa tomem-hi, com si visquéssim a la terra d'Alicia al país de les meravelles.

Però, com em passa sempre, vull dir una cosa i m'embranco en una altra; del que volia parlar era dels maldecaps que veig que teniu molts mortals, els provinents de: 1- Què comreu de menjar i a quin preu. 2- Trencar-vos la closca pensant en què heu de regalar a familiars i amics. 3- Veure com solucioneu la distribució dels àpats a casa i a les cases de familiars. 4- Els dinars d'empresa (que se'n diuen), etc.

Pobrissons meus, us planyo, jo no tinc tot aquest desori, em conformo amb un bon os, sucós i farcit de greixos i tendrums, i un bon moll de l'os. És clar que això també va de baixa, ja que va minvant la gent que sap cuinar un bon brou per fer l'escudella de sempre. Cada cop hi ha més gent que ho compra fet o va al restaurant i, és clar, això fa que aquelles menges a mi em passin per alt. Hauré d'anar a la porta del darrere dels restaurants, a veure si me'n toca un.

Però vosaltres no, no fos cas que amics, parents i veïns es pensessin que aneu estrets d'armilla. En aquestes dates s'ha de fer veure que hi anem grassos. I així us heu de prémer el magí i anar com esperitats d'un costat a l'altre cercant aquell o aquell altre regal per quedar bé. Això de quedar bé és el principal.

Després vénen els àpats, a casa, amb la família i amb els companys de feina, que sovint són un veritable *rotllo*, però que heu de fer, encara que, quan en sortiu, esbufegueu per haver-vos tret aquell pes de sobre.

Crec que la pitjor plaga és la de com us queda l'economia; així va el gener, i sovint el febrer, de retruc.

És clar que això us passa, penseu, pel repic i repicó que us fan els mitjans de comunicació i el comerç induint-vos a comprar sense mesura. Des de final de novembre, quan s'encenen les llumeneres que diuen nadalenques. Quedeu ben enlluernats i no sabeu el que us pesqueu.

Una altra conseqüència d'aquests pantagruèlics tiberis són els problemes posteriors, no sols de butxaca sinó de panxa, ja que això passa factura, sobretot a partir de certa edat.

I després de festes penseu: perquè aguantar tota aquesta caterva de gent tan plom. I us feu el propòsit que l'any vinent tallareu amarres, però no podeu o no us deixen.

Oh, i el bo del cas és, si se us arreplega d'un en un, que a molts de vosaltres tot això us cau gros, que ho farieu diferent, però seguïu caient a la trampa consumista.

Apa, que us vagi bé. Bup, bup.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Crema blanca
i pura amb
xampinyons
i xitaques

Ingredients:

1 coliflor ben blanca, 400g de xampinyons frescos ben blancs, 3 grans d'all ben picats, 100g de llet de soja, 1 culleradeta de comí en pols, julivert fresc i una mica de nou moscada acabada de ratllar, 5 tocs de pebre blanc, oli i sal d'herbes

Preparació

- 1. En una olla amb aigua bullent, courem els ramells de la coliflor ja nets amb una cullerada de sal i una altra de comí en pols.**
- 2. Mentrestant, en una paella amb una mica d'oli saltegem els xampinyons laminats amb els alls i un pessic de sal. Els tapem i, quan comencin a treure el seu suc, n'acabarem la cocció destapats. Ara els aboquem a l'olla amb la coliflor per acabarperfumant-la.**
- 3. Quan la coliflor sigui ben tova, li donem els cinc tocs de pebre i ratllarem la nou moscada.**
- 4. És el moment de retirar l'olla del foc i batre-ho fins que quedi una crema molt fina i suau. Per donar-li el punt cremós li afegim la llet de soja.**
- 5. Ho servirem en plats sopers i, per donar-li una nota de color, farem una espiral amb salsa de soja i una mica de julivert fresc.**

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat
elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.fiquespuig.net · info@fiquespuig.net

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

PORTES I AUTOMATISMES

Enric, sl

- Portes de garatge i barris, manuals i automàtiques
- Automatització de tot tipus de portes i persianes
- Receptors i emissores
- Cèl·lules fotoelèctriques
- Detectores magnètics
- Instal·lació, manteniment i reparacions

DEMANEU INFORMACIÓ

P. Buvisa. C/ Indústria 14 • 93 555 93 88 • Teià

www.automatismesenric.com

FES-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20 el Masnou

gentmas@suport.org www.gentdelmasnou.cat

OFICIS DEL MASNOU DESITGEN A TOTA LA POBLACIÓ MOLT BON ANY 2015

REPARACIÓ DEL CALÇAT

Antonio

Ens hem traslladat

som a Francesc Maclà, 87,
al davant de l'escola Ferrer i Guàrdia.

93 540 75 88

Construccions

Jiménez

Obres i reformes en general

607 947 004

Correu electrònic:
jimenezconstruccions@telefonica.net

**MIQUEL
VINARDELL
I BOLART .**

INSTAL·LACIONS
D'AIGUA, GAS I
ELECTRICITAT

Girona, 35-37, 3r. 3a.
93 555 45 01 · 93 555 36 91

PROMOCIONES BOLART S.L.
CONSTRUCCIONS I REPARACIONS D'OBRES

Joan Llampallas, 17
Tel. i Fax: 93 540 04 13

INSTAL·LACIONS

Sabaté^{sl}

Calefacció d'electricitat per
acomulació de calor

Lluís Millet, 109, 93 555 97 44

SERVEIS INTEGRALS

Rehabilitació de la vivenda 100%
Pintura decorativa en general
Neteges de comunitats i particulars
Instal·lacions d'alumini

609 34 56 90 - 93 555 24 91 - Xavi Fuster
serveisintegralsxl@gmail.com

MOTORCAS

VENDA, LLOGUER I REPARACIÓ DE
MAQUINÀRIA I ESTRIS PER A LA
CONSTRUCCIÓ I EL BRICOLATGE
Som al polígon La Bòbila

Garrofers, 5 (pont de Teià)
Tel. 93 540 17 89

SUBMINISTRAMENTS ELÈCTRICS I FONTANERIA

S.E.F.

Vicenç Linares

J. Llampallas, 25 · 93 555 95 62
Ametllers, 12 · 93 555 83 91

**CENTRAL
PNEUMATIC**

MICHELIN

Jaume Estragués

Equilibrat electrònic
Alineació de direcció

Av. Joan XXIII, 28
Tel. 93 555 53 03

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou - El Maresme

Lluís Valls Marí

Pere Alabau

Obres i Reformes

Especialitat en cuines i
cambres de bany

Lluís Millet, 43 bx.
629 773 331 pere-alabau@hotmail.com
www.perealabaureformes.com